

Nyilatkozat

Nyári szabadságomról hazatérve jutok hozzá, hogy az augusztus 1. és 5. között a németországi Freiburgban megtartott német–magyar írótalálkozó egyik háttéreményével kapcsolatban nyilvánosan tiltakozzam.

Mint köztudomású (lásd **Eörsi István** augusztus 10-i Népszabadság-cikkét: „Választ tervezek Freiburgba”), a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma – az illetékes baden-württembergi társmisztériummal kötött egyezményt megszegve – indoklás nélkül megtagadta **Eörsi István** író útiköltségének megtérítését – míg Bodor Ádám úti kiadásait, valamint az enyéimet hajlandónak mutatkozott fedezni.

Ezek után:

1. Tiltakozom az ellen, hogy egy magyar hivatalos szerv az európai normák felrúgásával Magyarország szavahihetőségét, partneri megbízhatóságát kétes hírbe hozza.

2. Tiltakozom az ellen, hogy a Nemzeti Kulturális Örökség Minisztériuma jogsértő módon, megkülönböztető jelleggel, a külföldi vendéglátók megbotránkozását előidézve egy magyar íróat megalázzon, egyszersmind a többi meghívottat is olyan méltatlan helyzetbe sodorja, mint ha azok ennek a szerződésszegő magyar hivatalosságnak a szekértolói volnának.

3. Tiltakozom az ellen, hogy állami alkalmazottak határozzák meg, ki minősül

művészileg alkalmasnak külföldi szerepeltetésre – azokat az éveket idézve fel, amelyekben a hivatalos külföldi szerepeltetés pártbürokraták önkényétől függött.

4. Végül együttérzésemet fejezem ki **Eörsi István** íróval, aki kénytelen volt egy önkényeskedő hivatali apparátus basáskodását elviselni.

Tiltakozásomat a magam nevében, írói és emberi szolidaritástudatból fogalmazom. Tudom, hogy más, nagyobb mérvű és sorozatos önkényeskedésekhez képest a történetek eltörpülni látszanak. De azt is tudom: hamar kárhozatra jut az, aki néma a jogsértés pillanatában.

Budapest, 2000. augusztus 31-én

Balla Zsófia